USNESENÍ

Vrchní soud v Olomouci projednal v neveřejném zasedání konaném dne 23. června 2022 stížnosti **odsouzeného Bc. PXXXX HXXXX,** narozeného XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX XXXXX, **a poškozeného ZXXXX PXXXX,** narozeného XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX XXXXX, proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 10. 9. 2020 č. j. 43 T 15/2018-985 a rozhodl

takto:

I. Podle § 149 odst. 1 písm. a) tr. ř. se z podnětu stížnosti odsouzeného Bc. PXXXX HXXXX napadené usnesení zrušuje a nově se rozhoduje tak, že podle § 154 odst. 1, § 155 odst. 4 ve spojení s § 151 odst. 2, odst. 3, odst. 6 tr. ř. je odsouzený Bc. PXXXX HXXXX, narozený XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX XXXXX, povinen nahradit poškozenému ZXXXX PXXXX, narozenému XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX XXXXX, náklady vzniklé přibráním zmocněnce JUDr. Rostislava Kováře, advokáta se sídlem AK v Třebíči, Bráfova tř. 52, v celkové částce 101 355,25 Kč, která sestává z:

- **Odměny za úkony právní pomoci dle § 11 odst. 1 písm. a), c), e), f), g), § 11 odst. 2 písm. d), odst. 3 vyhl. č. 177/96 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen AT) (13 úk. á 1 200 Kč, 8 úk. á 5 000 Kč, 1 úk. á 2 500 Kč)……..……58 100 Kč**
- **Náhrady režijního paušálu dle § 13 odst. 1, 4 AT (22 x 300 Kč) ……..……..…6 600 Kč**
- **Náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 1 AT (7 x 962,20 Kč, 5 x 1.025,85 Kč) ……..…… 11 864,65 Kč**
- **Náhrady za promeškaný čas dle § 14 odst. 1 písm. a), 3 AT (12 x 600 Kč)…….…….……7 200 Kč**
- **DPH 21 % z částky 83 764,65 Kč ……...……...…17 590,60 Kč**

II. Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. se stížnost poškozeného ZXXXX PXXXX zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 10. 9. 2020 č. j. 43 T 15/2018-985 rozhodla vyšší soudní úřednice tak, že podle § 154 odst. 1, § 155 odst. 4 tr. ř. je odsouzený Bc. PXXXX HXXXX povinen nahradit poškozenému ZXXXX PXXXX náklady vzniklé přibráním zmocněnce JUDr. Rostislava Kováře, advokáta, ve výši 173 955,65 Kč. Ke stížnosti odsouzeného i poškozeného rozhodl Vrchní soud v Olomouci usnesením ze dne 1. 4. 2021 pod sp. zn. 1 To 90/2020 tak, že změnil rozhodnutí soudu prvního stupně a odsouzenému uložil povinnost nahradit poškozenému náklady vzniklé přibráním zmocněnce v celkové výši 47 613,80 Kč. Proti tomuto usnesení podal poškozený ZXXXX PXXXX ústavní stížnost, které Ústavní soud nálezem ze dne 22. 3. 2022 sp. zn. I. ÚS 1882/21 vyhověl a citované usnesení Vrchního soudu v Olomouci zrušil. V odůvodnění tohoto nálezu Ústavní soud uvedl, že ústavní stížnost je částečně důvodná, neboť usnesením

Vrchního soudu v Olomouci nedošlo k naplnění požadavku řádného odůvodnění rozhodnutí, což mělo za následek porušení práva poškozeného na spravedlivý proces zaručeného čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Ústavní soud se vyjádřil tak, že analogická aplikace § 12a advokátního tarifu na zvoleného zmocněnce poškozeného (omezení horní hranice výše odměny za jeden úkon právní služby na 5 000 Kč) není za předpokladu pečlivého odůvodnění rozhodnutí považována za protiústavní. V obecné rovině nejsou soudy advokátním tarifem vázány, pokud zvolí z více jeho možných výkladů jeden, který není zjevně nelogický, nespravedlivý či jinak excesivní, z hlediska ochrany ústavnosti není žádný rozumný důvod tento jejich závěr zpochybňovat. Posouzení účelnosti úkonu právní služby spadá do rozhodovací pravomoci obecných soudů, které ovšem mají povinnost dostát požadavku na řádné odůvodnění rozhodnutí. Obecné soudy mají povinnost hodnotit přiměřenost výše sazby za jeden úkon právní služby, potřebnost každého jednotlivého úkonu a přiměřenost celkové částky náhrady nákladů vůči celkové částce náhrady újmy přiznané poškozenému. Citované rozhodnutí vrchního soudu však shora vymezeným zákonným a z judikatury plynoucím požadavkům na řádné odůvodnění rozhodnutí nedostálo, neboť stížnostní soud neprovedl konkrétní posouzení účelnosti a potřebnosti jednotlivých úkonů právní služby. Účelnost úkonů stížnostní soud posoudil pouze v jejich souhrnu bez toho, aby specifikoval, které úkony konkrétně byly podle něj neúčelné a z jakého důvodu. Z odůvodnění citovaného usnesení nelze seznat logické úvahy o účelnosti jednotlivých úkonů. Úvaha o potřebnosti jednotlivých úkonů právní služby je klíčová pro to, aby bylo odůvodnění rozhodnutí o nákladech zmocněnce poškozeného z ústavně právního hlediska dostatečné.

2. Je třeba zrekapitulovat, že proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 10. 9. 2020 č. j. 43 T 15/2018-985 podal stížnost jak odsouzený Bc. PXXXX HXXXX, tak i poškozený ZXXXX PXXXX.

3. Stížnost odsouzeného Bc. PXXXX HXXXX byla odůvodněna zvoleným obhájcem JUDr. Karlem Schelle, LL.M., MBA, tak, že usnesení bylo vydáno vyšší soudní úřednicí, tedy neoprávněnou osobou. Rovněž i doručení napadeného usnesení je nesprávné, neboť mělo být doručeno i obhájci Bc. PXXXX HXXXX. K samotnému přiznanému nároku uvedl, že si je vědom toho, že existují zákonné předpoklady pro jeho přiznání, avšak vzhledem k jednání ZXXXX PXXXX vůči odsouzenému, za které byl pravomocně odsouzen ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 48 T 9/2018 a které bezprostředně předcházelo skutkovému ději v předmětné trestní věci, se jeví přiznání napadeného nároku jako přinejmenším nepřiměřené. Již v souvislosti s touto trestní kauzou uhradil náhradu nemajetkové újmy ZXXXX PXXXX ve výši 181 398 Kč, majetkovou škodu VZP ve výši 584 626 Kč a náklady trestního řízení. Závěrem navrhl, aby Vrchní soud v Olomouci zrušil napadené usnesení a vrátil věc Krajskému soudu v Brně k novému rozhodnutí, příp. aby sám rozhodl tak, že návrh poškozeného na náhradu nákladů trestního řízení spočívající v úhradě nákladů zmocněnce poškozeného advokáta JUDr. Rostislava Kováře zamítá.

4. Poškozený ZXXXX PXXXX podanou stížnost odůvodnil prostřednictvím zmocněnce JUDr. Rostislava Kováře tak, že zásadně nesouhlasí s tím, že jako základ pro výpočet tarifní odměny krajský soud vzal toliko částku 5 000 Kč vycházeje analogicky z ustanovení § 12a odst. 2 advokátního tarifu. Formulace advokátního tarifu je vcelku jednoznačná, analogie použitá soudem s odkazem na ustanovení § 12a odst. 2 advokátního tarifu je zcela nemístná. Je zcela neakceptovatelné přirovnání nákladů ustanoveného zmocněnce, resp. ustanoveného obhájce, který by v tomto konkrétním případě měl nárok na odměnu za jeden úkon právní pomoci ve výši 2 480 Kč, neboť obhájce byl zvolen na plnou moc a není zřejmé, jaké sazby za obhajobu byly účtovány. Je povinností poškozeného uhradit náklady za zmocněnce dle smlouvy o poskytnutí právní pomoci a tyto náklady jsou počítány způsobem, který je předmětem vyúčtování. Pokud by soud tyto náklady nepřiznal, byl by to naopak poškozený,

který by byl vůči odsouzenému diskriminován v tom, že by za zastoupení, které svým chováním nezapříčinil ani nezavdal, musel hradit částku vyúčtovanou právním zástupcem s tím, že soudem by nebyla přiznána. Závěrem proto navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo změněno tak, že zmocněnci se přiznává sazba za úkon ve výši 8 380 Kč, a pokud se týká krácení za jednotlivé úkony, to je připraven akceptovat, neboť nelze vyloučit, že v tomto směru mohlo dojít k pochybení.

5. Vrchní soud v Olomouci jako soud stížnostní ve smyslu § 146 odst. 2 písm. d) tr. ř. především zjistil, že opravný prostředek byl podán osobou oprávněnou dle § 142 odst. 1 tr. ř. a ve stanovené lhůtě dle § 143 odst. 1 tr. ř. Opravný prostředek ve formě stížnosti proti tomuto typu rozhodnutí zákon připouští (§ 155 odst. 6 tr. ř.). Z podnětu podaných stížností proto vrchní soud přezkoumal dle § 147 odst. 1 písm. a), b) tr. ř. správnost výroku napadeného usnesení, jakož i postupu řízení, které tomuto rozhodnutí předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

6. Především stížnostní soud vyžádal dohodu o narovnání zmíněnou v nálezu Ústavního soudu, podle níž ZXXXX PXXXX a Bc. PXXXX HXXXX tuto uzavřeli 9. 9. 2021. V dohodě konstatují, že ZXXXX PXXXX podal u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 220 C 7/2021 žalobu vůči PXXXX HXXXX, ve které se domáhá úhrady částky 276 795,50 Kč s příslušenstvím a tato částka je prezentována jako náhrada škody z titulu bolestného a ztíženého společenského uplatnění. PXXXX HXXXX uplatnil vůči ZXXXX PXXXX nárok z titulu náhrady škody (bolestné a náhrada za ztížené společenské uplatnění) a náklady za vypracovaný znalecký posudek v celkové výši 574 200 Kč. Za účelem komplexního narovnání všech vzájemných práv a povinností vzniklých mezi nimi se dohodli, že ZXXXX PXXXX vezme zcela zpět žalobu vedenou u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 220 C 7/2021, oba účastníci nebudou ve věci uplatňovat žádné náklady řízení a vydáním usnesení o zastavení řízení budou mezi sebou účastníci z titulu vzájemných práv a povinností zcela vyrovnáni a nebudou vůči sobě uplatňovat v budoucnu už žádné další nároky.

7. Institut narovnání upravuje § 1903 až § 1905 občanského zákoníku a z judikatury Nejvyššího soudu (věci vedené pod sp. zn. 30 Cdo 21/2011, 33 Cdo 327/2012, 33 Cdo 278/2012) vyplývá, že právě pochybnost a spornost ohledně nějakého práva či povinnosti je podmínkou toho, aby mohla být dohoda o narovnání uzavřena, přičemž je třeba, aby tato sporná práva a povinnosti byla rovněž označena. Z výše uvedené dohody o narovnání však podle názoru soudu ani nevyplývá, jaká práva či povinnosti jsou mezi stranami sporná a k jakým změnám v obsahu závazků uvedenou dohodou došlo. Z textu dohody vyplývá pouze to, že oba účastníci vzájemně vůči sobě uplatňují náhradu škody z titulu bolestného a ztíženého společenského uplatnění. Předmětem rozhodování napadeného usnesení a logicky též i vrchního soudu jako soudu stížnostního je povinnost k náhradě nákladů poškozeného vzniklých přibráním zmocněnce v trestním řízení. Proto k obsahu zmíněné dohody o narovnání vrchní soud nepřihlížel.

8. Procesní námitky obhájce odsouzeného byly vypořádány již v původním usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 1. 4. 2021 sp. zn. 1 To 90/2020, v němž bylo objasněno, proč napadené usnesení mohl vydat vyšší soudní úředník a proč jeho opis byl doručen přímo odsouzenému. Podstatou obou podaných stížností tedy zůstává posouzení toho, jakou částku je povinen odsouzený poškozenému nahradit na účelně vynaložených nákladech vzniklých přibráním zvoleného zmocněnce v trestním řízení.

9. Ústavní soud k tomuto v první řadě uvedl, že obecné soudy mají povinnost hodnotit přiměřenost výše sazby za jeden úkon právní služby. Podle § 10 odst. 5, věta první advokátního tarifu při zastupování poškozeného v trestním řízení ve věci náhrady újmy, jež byla poškozenému způsobena trestným činem, se považuje za tarifní hodnotu částka 10 000 Kč. Z uvedeného vyplývá, že ve spojení s § 7 bod 4. AT je třeba sazbu mimosmluvní

odměny za jeden úkon právní služby stanovit ve výši 1 500 Kč poníženou o 20 % ve smyslu § 12a odst. 1 AT účinného v době, kdy zmocněnec jednotlivé úkony vykonával, neboť stížnostní soud nevidí rozdíl, proč rozlišovat mezi úkony zmocněnce ustanoveného a zmocněnce zvoleného. Částku 1 200 Kč za jeden úkon právní pomoci stanovenou v § 7 bod 4. AT sníženou o 20 % ve smyslu § 12a odst. 1 AT je třeba považovat za sazbu mimosmluvní odměny za úkon ve chvíli, kdy zmocněnec zastupuje poškozeného v trestním řízení, aniž by uplatňoval jakýkoliv nárok na náhradu majetkové škody, nemajetkové újmy, příp. vydání bezdůvodného obohacení. Takto tomu v projednávané věci bylo fakticky od 26. 3. 2018, kdy zvolený zmocněnec JUDr. Rostislav Kovář začal poškozeného ZXXXX PXXXX zastupovat, až do prvního hlavního líčení dne 4. 9. 2019 (č. l. 674), v němž zmocněnec konstatoval připojení poškozeného s celkovou částkou 439 701 Kč. Pravomocným rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 30. 9. 2019 č. j. 43 T 15/2018-831, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 27. 2. 2020 sp. zn. 1 To 6/2020, byl odsouzený zavázán povinností uhradit poškozenému na náhradě nemajetkové újmy částku 181 398 Kč. Ve smyslu § 10 odst. 5 věta za středníkem je třeba při stanovení sazby mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby vycházet z této přiznané částky, ovšem opět limitované ustanovením § 12a odst. 1 a odst. 2 AT, kdy za této situace výše mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby činí maximálně 5 000 Kč. Tolik k výpočtu sazby odměny za jednotlivé úkony právní služby.

10. Ústavní soud dále uvedl, že se obecné soudy mají zabývat potřebností každého jednotlivého úkonu. Tento požadavek ostatně vyplývá jak ze znění § 154 odst. 1 tr. ř., tak i z dlouhodobě konstantní judikatury Ústavního soudu vyslovené např. v usnesení pod sp. zn. II. ÚS 1266/18, III. ÚS 1404/18 nebo III. ÚS 3781/19. Je skutečností, že zmocněnec poškozeného ZXXXX PXXXX JUDr. Rostislav Kovář se v přípravném řízení i v řízení před soudem aktivně zúčastnil celé řady úkonů trestního řízení. V přípravném řízení se jednalo zejména o výslechy očitých svědků incidentu a prováděnou prověrku na místě činu, v řízení před soudem se účastnil zejména nařízených hlavních líčení. I když by bylo možné obecně uvažovat o tom, zda pro účely uplatnění nemajetkové újmy bylo zcela nezbytné, aby zvolený zmocněnec poškozeného všechny tyto úkony jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení absolvoval, je třeba poukázat zároveň na to, že ve smyslu § 51 odst. 1, odst. 2 tr. ř. je zmocněnec poškozeného oprávněn účastnit se všech úkonů, kterých se může zúčastnit poškozený, přičemž je oprávněn být přítomen při vyšetřovacích úkonech, jimiž se mají objasnit skutečnosti důležité pro uplatnění práv poškozeného. Takto pak je třeba dospět k závěru, že pokud se zmocněnec poškozeného 3. 4. 2018 zúčastnil výslechu svědků ŘXXXX a BXXXX, 9. 4. 2018 výslechu svědků KXXXX, HXXXX, HXXXX, 17. 4. 2018 výslechu svědků RXXXX, DXXXX, BXXXX, 30. 4. 2018 výslechů svědků MXXXX, KXXXX, PXXXX, 21. 5. 2018 výslechu poškozeného PXXXX, kdy se v zásadě jednalo o výslechy očitých svědků celého incidentu, nelze tento postup shledávat jako neúčelný. Určité pochybnosti by snad mohly nastat v případě svědků DXXXX, HXXXX a HXXXX, kteří byli vyslechnuti 8. 6. 2018, neboť první dva svědci jsou policisté, kteří na místě zasahovali, a svědkyně HXXXX je vedoucí bazénu, která nebyla očitou svědkyní incidentu, ovšem z vyrozumění na č. l. 548 nebylo zřejmé, kteří svědci konkrétně budou v daný den vyslýcháni a nelze proto klást k tíži poškozeného, že se jeho zmocněnec tohoto dne výslechů svědků zúčastnil. Obecně zůstává též otázkou, zda bylo potřebné, aby se zmocněnec poškozeného zúčastnil hlavních líčení, ve kterých docházelo k provádění obsáhlého dokazování, zejména výslechu všech svědků. Je však skutečností, že pro přiznání uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy bylo v zájmu poškozeného, aby byl prokázán skutkový děj vedoucí k odsouzení obžalovaného, kdy k prokázání skutkového děje nepochybně jednotlivé svědecké výpovědi přispěly. Ani v tomto směru tedy nelze uzavřít, že by přítomnost zmocněnce poškozeného u nařízených hlavních líčení byla nadbytečná.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.

11. Veden těmito úvahami dospěl stížnostní soud k závěru, že zvolenému zmocněnci poškozeného za účast na úkonech v přípravném řízení náleží částka 1 200 Kč za úkon, přičemž odměna náleží za následující konkrétní úkony:

    26. 3. 2018 – převzetí a příprava zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) AT,
    3. 4. 2018 – výslech svědkyň ŘXXXX a BXXXX dle § 11 odst. 1 písm. e) AT,
    9. 4. 2018 – výslech svědků KXXXX, HXXXX a HXXXX dle § 11 odst. 1 písm. e) AT – 2 úkony,
    17. 4. 2018 – výslech svědků RXXXX, DXXXX a BXXXX dle § 11 odst. 1 písm. e) AT – 2 úkony,
    30. 4. 2018 – výslech svědků MXXXX, KXXXX a PXXXX dle § 11 odst. 1 písm. e) AT – 2 úkony,
    21. 5. 2018 – výslech poškozeného PXXXX dle § 11 odst. 1 písm. e) AT,
    8. 6. 2018 – výslech svědků DXXXX, HXXXX a HXXXX dle § 11 odst. 1 písm. e) AT,
    19. 6. 2018 – prověrka na místě dle § 11 odst. 1 písm. e) AT,
    3. 10. 2018 – prostudování spisu při skončení vyšetřování dle § 11 odst. 1 písm. f) AT,
    31. 8. 2019 – porada s poškozeným před prvním hlavním líčením ve věci dle § 11 odst. 1 písm. c) AT.

12. Po uplatnění nároku na náhradu nemajetkové újmy náleží částka 5 000 Kč za jeden úkon právní služby, konkrétně pak za tyto úkony:

    4. 9., 5. 9., 6. 9. a 27. 9. 2019 – hlavní líčení vždy přesahující 2 hodiny a nepřesahující 4 hodiny, dle § 11 odst. 1 písm. g) AT, vždy po 10 000 Kč,

    31. 7. 2020 – sepis stížnosti proti původnímu usnesení Krajského soudu v Brně, půl úkonu dle § 11 odst. 2 písm. d), odst. 3 AT – 2 500 Kč.

13. Za neúčelný úkon potřebný k uplatnění práv poškozeného považuje stížnostní soud písemné připojení s nárokem na náhradu nemajetkové újmy, neboť toto je datováno 3. 9. 2019 a bylo předloženo zmocněncem poškozeného až u prvního hlavního líčení ve věci dne 4. 9. 2019. Celkem tak zmocněnci poškozeného náleží odměna za 13 úkonů po 1 200 Kč, což je 15 600 Kč, za 8 úkonů po 5 000 Kč, což je 40 000 Kč, a za poloviční úkon ve výši 2 500 Kč, což dohromady činí 58 100 Kč. K 22 úkonům náleží ve smyslu § 13 odst. 1, odst. 4 AT celkem 22 režijních paušálů po 300 Kč, což dohromady činí 6 600 Kč.

14. Protože zmocněnec poškozeného má sídlo advokátní kanceláře v Třebíči a většina úkonů trestního řízení probíhala v Brně, náleží mu též cestovné z Třebíče do Brna a zpět k jednotlivým úkonům. Za cesty konané v roce 2018 náleží za jednu vykonanou cestu Třebíč – Brno a zpět v délce 144 km celkem 962,20 Kč, jak správně určil již soud prvního stupně, kdy stížnostním soudem byla tato částka přepočtena prostřednictvím aplikace Justtarif. V roce 2018 zmocněnec poškozeného činil cesty k úkonům 3. 4., 9. 4., 17. 4., 30. 4., 21. 5., 8. 6. a 19. 6., jedná se celkem o 7 cest po 962,20 Kč, což dohromady činí 6 735,40 Kč. Za cesty konané v roce 2019 náleží náhrada ve výši 1 025,85 Kč, jak správně určil již soud prvního stupně. Zmocněnec v roce 2019 konal cesty k úkonům 31. 8., 4. 9., 5. 9., 6. 9. a 27. 9., celkem tedy 5 cest po 1 025,85 Kč, což dohromady činí 5 129,25 Kč. Náhrada cestovného autem celkem činí 11 864,65 Kč.

15. Rovněž zmocněnci poškozeného v souvislosti s cestami konanými z Třebíče do Brna a zpět náleží ve smyslu § 14 odst. 1 písm. a), odst. 3 AT náhrada za čas strávený na cestě. Za cestu z Třebíče do Brna a zpět náleží náhrada za celkem 6 půlhodin po 100 Kč, tedy 600 Kč, a náhrada za ztrátu času při vykonaných 12 cestách činí 7 200 Kč.

16. Celkem tak na odměně a náhradách hotových výdajů a náhradě za promeškaný čas náleží zmocněnci poškozeného 83 764,65 Kč. Protože zmocněnec doložil, že je plátcem DPH,

náleží mu i DPH z této částky, což při sazbě 21 % činí 17 590,60 Kč. Celkově tak za vykonané úkony právní pomoci náleží zmocněnci poškozeného 101 355,25 Kč.

17. Stížnostní soud se závěrem tak, jak uložil Ústavní soud, zabýval přiměřeností celkové částky náhrady nákladů zvoleného zmocněnce vůči celkové částce náhrady nemajetkové újmy přiznané poškozenému. Náhrada nemajetkové újmy byla poškozenému ZXXXX PXXXX pravomocně přiznána v částce 181 398 Kč a náklady zmocněnce poškozeného činí 101 355,25 Kč. Ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 48 T 9/2018 jako odsouzený figuruje ZXXXX PXXXX a jako poškozený PXXXX HXXXX. Poškozený se k trestnímu řízení s nárokem na náhradu majetkové škody či nemajetkové újmy nepřipojil a po pravomocném rozhodnutí ve věci mu usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 22. 10. 2020 č. j. 48 T 9/2018-548, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 8. 12. 2020 sp. zn. 3 To 93/2020, byla přiznána náhrada nákladů potřebných k účelnému uplatnění jeho nároku na náhradu škody vzniklé přibráním zmocněnce v celkové výši 26 136 Kč. Při tomto rozhodování byla částka za jeden úkon právní služby stanovena ve smyslu § 10 odst. 5 a § 7 bod 4. AT na 1 500 Kč.

18. V související věci Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 48 T 9/2018, v níž ZXXXX PXXXX vystupoval jako obžalovaný a PXXXX HXXXX jako poškozený, náhrada nákladů poškozeného představovaná přibráním zmocněnce činila částku 26 136 Kč. Proto se částka 101 355,25 Kč, tedy přibližně čtyřikrát vyšší, nejeví stížnostnímu soudu za situace, kdy došlo k přiznání nároku na nemajetkovou újmu ve výši 181 398 Kč, jako neúměrná. Stížnostní soud tedy neshledal důvod k jakékoliv další redukci této celkové částky, a proto z podnětu stížnosti odsouzeného Bc. PXXXX HXXXX napadené usnesení podle § 149 odst. 1 písm. a) tr. ř. zrušil a nově rozhodl tak, jak je zřejmé z výroku tohoto usnesení. Podanou stížnost poškozeného ZXXXX PXXXX naproti tomu důvodnou neshledal, a proto ji podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Olomouc 23. června 2022

Mgr. Daniel Plšek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Jakobová.